

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. iij. post d[omi]nica[m]. iij. q[ua]drage. Textus eua[n]g. Matt. xviiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

dominici. III. Quadragesime

em sunt sicut canes mordentes. Si igitur timet leo qui flagellatur canis: multo magis debent isti canes timere quando videtur leonem. scilicet christum flagellatum. Septimo in manu profanatione in avaritiam, et septimo in pedum crucifixione in acidiem.

Quantum ad tertium tangit indignatio civitatis de nazareth: cum dicitur: (Et repleti sunt omnes in synagoga ira hec audientes.) Et hoc secundum Beatum Gregorium, vel quia pravam intentione eorum redarguerat: quod de invidia eos noverat que inter pares regnare solet. vel quia in eo quod dixerat illam prophetiam in se completam: arbitrati sunt quod seipsum prophetis compararet. Unde secundum alios quod christus devotionem gentiliu pariter et naaman et vidue sareptane preferbat de uotione iudeorum: qui tamen ipsos gentiles abominabantur ut canes. Proverb. xv. Non amat pestilens eum qui se corripit. Fuerunt etiam irati secundum Hieronimum propter mysterium quod in diebus et prophetis inuenerat: quod scilicet beneficium predicationis esset transferendum ad gentes. Unde Beatus Gregorius, hac de causa volebant iudei occidere paulum: quod dixit dicitum fuisse sibi: ad nationes longe mittam te. Et furere erunt et eiecerunt illum extra civitatem tanquam dignum morte. Ambrosius. Cum dominus per populos beneficia diffunderet: illi in iurias irrogabant. Hec ille: (Et duxerunt illum super ad supercilium montis: super quam civitas illorum erat edificata: ut precipitaret eum.) In hoc maxime apparet quod bestialis et feralis sit ille populus: quia certum est quod tota regio dominum magnificabat: et ipsi hoc noverunt: et audierunt eum libens saltem maior pars eorum: et nullam dicit eis contumeliam: nec reprehendit eos de aliquo vicio aperte: nec aliquam habuerunt trepidationem: nisi quod eos noverat sibi esse minus devotos quam alii foret ex irreverentia et invidiam que regnare solet in pariter: et in tantum exarserunt furoribus: ut a furore populi vellet precipitare quem noverat pie veneratum cum eis. Beatus Beda. Peiores sunt iudei discipuli diabolo magistro. Ille sermo ait: mitte te deorsum: isti facto mittere conantur. Hec ille. (Iesus autem transiens) fratre sue divinitatis (per medium illorum) visibiliter: ut videtur aliis, nam dicit Beatus Gregorius quod quasi latere postquam elapsus est de manibus eorum. Dicit autem sermo Theodosii super Joannem viij. ca. quod cum vellet christum iudei lapidare: abscondit se. scilicet in invisibile reddidit: et exiit

de templo. Et subiungit: Sile fecit Lucam. iij. qui voluerunt eum precipitare. Qui tamen tenet quod visibiliter transiit per istos: dicit ad sermone Theodosii. quod intendit hoc factum fuisse sile illi christum ad recedere ab inimicis: non christum ad modum recedendi. Cum autem videtur Beatus Beda ait et restat Beatus Gregorius hist. dominus de manibus eorum elapsus descendit de monte et sub rupe vellet latere in eo loco quod nunc dicitur: Sile dominus: subito ad tactum dominice vestis sarum illud subterfugit: et istarum cere solutum quondam sibi seu receptaculum effudit: in quo dominicum corpus recipit. In quo loco omnia lineamenta et rugae vestis et rugae calciametorum erant (ut dicit idem Beatus Gregorius hist.) apparent adhuc: et sic etiam modo restant: qui viderunt ut dicit Hieronimus de ly. In hac parte est documentum quod non debemus vindictam facere de his qui nobis mala aut appetunt aut inferre conantur exemplo christi: qui declinavit inimicos cum illos permississet occidere. Ambrosius. Valebat iudeos adhuc sanare quod perire: ut inefficaci furoris exitu desineret velle quod implere non possent. Hec ille.

Feria. iij. post dominicam. iij. quadragesime. Textus euang. Matt. xvij.

Si peccaverit in te frater tuus: vade et corripe eum inter te et ipsum solum. Si te audierit lucratus eris fratri tuo. Si autem te non audierit: adhibe tecum ad huc unum vel duos: ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum. Si non audierit eos: dic ecclesie. Si autem ecclesiam non audierit: sit tibi sicut ethnicus et publicanus. Amen dico vobis: quicumque alligaveritis super terram: erunt ligata et in celis. Et quicumque solueritis super terram: erunt soluta et in celo. Iterum dico vobis: quod si duo vel tres consenserint super terram de omni re quamcumque petierint fiet illis a patre meo qui in celis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi sum in

Feria. III. post

medio eorum. Tunc accedes petrus
ad eum dixit: Domine quoties pecca-
bit in me frater meus: et dimittas
ei: Usque septies: Dicit illi Iesus:
Non dico tibi usque septies sed us-
que septuagies septies.

¶ Si peccauerit in te

frater tuus etc. Marti. xviij.
In presenti euangelio tanguntur
tria puncta: que sunt / Frater
nalis admonitio: celestialis iurisdic-
tio: et paternalis misericordia.

Quantum ad primum tangit admonitio seu
correctio fraterna. Quantum ad suum ordinem
quod scienda est. Pro quo notandum est quod
quoniam Christus dixerat ista verba / precesserat sermo
eius de oue perditam. et in fine concluderat di-
cens: Sic non est voluntas anime patris vestri que
in celis est: ut pereat vnus de pusillis istis.
Et statim subiungit: Si autem peccauerit tibi etc.
quod si volens nos exhortari: imo et nobis pre-
cipere ut patebit: quod de salute fratris sumus
spiritu solliciti. Ista autem verba fuerunt dicta omnibus
apostolis audientibus: ut inuit textus. nec ibi erat
turbe: ut videtur: ideo ecclesia per introductionem
euangelij dicit Respicens Iesus in discipu-
los suos. Ista enim non sunt verba euangelij
sed ut dictum est sic dicit ecclesia ut introdu-
cat euangelium. Et vere ita fuit: quod Christus ad
apostolos loquebatur (dixit simoni petro) ista etiam
non sunt verba euangelij. nec ab eo habet quod
loquebatur soli Petro: sed ecclesia sic dicit propter
duo. Primum: quod dicit Christus (vade corripe)
singulariter loquens singulis apostolis. Unde
quod inter eos petrus primus erat: et placet pri-
mus ad quem spectat zelus de proximi salute:
ideo ecclesia dicit eum simoni petro locutum. Se-
cundo: quod in fine euangelij dicit quod petrus sin-
gulariter interrogauerit Christum in persona
omnium ex quo satis est rationabile quod etiam ei anime in per-
sona omnium loquebatur. Sequuntur deinde verba
Christi. Pro quibus sciendum est ex doctrina sancta
et Thome. ij. q. xxxij. et. iij. di. xij. et. q. d.
protra. q. ij. quod duplex est correctio. Vna que
est ad peccantis punitionem propter seruati-
onem iusticie: et ista non semper ordinatur ad cor-
rectionem delinquentis: cui aliquando sibi infligatur
pena mortis: sed ad seruationem iusticie et ter-

rorum aliorum. et pertinet solum ad superiores: et est
actus iusticie et non charitatis elicitive: nisi in
terdum impatiens. Alia est que ordinatur ad bonum
num et emendationem peccantis: et est actus
charitatis et pertinet ad omnes. Et de ista principaliter
est sermo Christi in presenti euangelio. Dicit
Christus: Si peccauerit tibi etc. in presenti. Dicit ei
s. Thome. sup. Marti. quod in petris que imminet in
futuro non est necesse seruare ordinem quem habet
bonum in presenti euangelio. Sed per q. ij. q. d. de
quod quoniam petrus habet inferre in futuro aliquid damnum
primo corporale / vel perditio: vel spirituale / vel cum
quod vult alium trahere ad peccatum: licet statim de-
nunciare prelo: nisi firmiter speret correctio.
Et. q. de vita. q. ij. dicit nisi periculum sit in mo-
ra. Ergo etiam in futuris oportet quod fuerit iste
ordo secretae monitionis: quoniam cessat periculum
mortis: vel quoniam est firma spes correctio. Ad
hoc dico quod in ista materia de correctioe fra-
terna scriptus Thome. habet vna regulam: scilicet quod
mensurat omnia que dicit: et tradit ea de vita. vbi
s. argu. ij. et est hec: Proximus noster habet duo
que seruare tenemur quantum possumus: con-
scientiam. scilicet et famam: sed principaliter tenemur ad
conscientiam. Quatenus cumque possumus vtriusque con-
seruare / debemus hoc facere. Si pro oportet
alteri periclitari: premeditata est fama per salu-
tem conscientie. Dico ergo quod periculum futurum dupli-
citer possumus publicare. Vno modo ita ut nulla sequatur
infamia de preterito: et puta: si ego scio
aliquid periculum imminere fratri meo: que iustus et
innocens est: quod forte ipse non credit periculum:
ego sine peccato statim dicere possum prelo
periculum quod futurum video et omnem aliud. Sic ei
saluam conscientiam: et nullum damnum infero fame
Non enim infamia est aliquid esse in periculo cum
hoc non sit peccatum. Alio modo ita quod publica-
do futurum: ego infero infamiam de preterito
Primo modo loquitur sup. Marti. scilicet modo in
alijs locis (In te). scilicet tibi soli iniuria aut da-
mnum faciendo: et te solo sciente. Ista ei duo
requirunt ad hoc ut sit in te: et deficiente altero
eorum non est in te. Sicut enim dicit s. Thom.
in locis pallegatis / quoniam periculum est publicum
non est solum in te: nisi alijs est illatum nocumens
tibi / non est solum in te. ideo publicum potest statim
denunciari sine secreta monitione: et sicut occu-
cultum nocens / nisi speret correctio ratione pre-
dicta. Et nota quod in peccato publico ledit con-
scientiam peccantis: et quantum in se / ledit etiam conscientiam

dominicā. III. in quadra.

tiam astantiū: qui inde possunt occasione
ruine sumere: ideo tūc est fienda denūcia/
tio: vt succurrat vtriusq; conscientie. Si q̄s ta
men speraret emēdare peccantē z latissā/
cere scandalo: eque bñ p oīa vt platus: de
beret vt credo etiā pseruare famā peccan
tis apud plātū z alios q̄ nesciūt / ppter reu
gulā pdictā. Si tamē platus exigeret de
hoc veritatē: teneat eā p̄fiteri: qz aliter de
rogaret iuri eius: cum sit iudex publy coz.
(frater tuus). i. omnis quē tenemur dilige
re: etiā si sit platus: fm sc̄m Tho. vbi su
pra. Tamē cū reuerētia est corrigēdus: vt
idem dicit. qz ista correctio est charitatis
effectus. (vade corripe euz.) Loquit dñs
imperatiue: qz hoc est p̄ceptū. Est em̄ fra
terna correctio sub p̄cepto: vt docet sc̄us
Tho. ij. ij. vbi supra: qz sicut tenemur dili
gere primū: ita z querere bonuz eius / fm
qz p̄gruit. Sciendū tamen qz vt idem z
Aug^o dicit / qñ debemus aliqd determi
nate p̄sonē: puta decē aureos Petro: te
nemur illā querere. qñ p̄o debemus q̄dez
sed nō Petro vel Joāni: vtputa si elemo
synā pauperi debeo: nō tenemur querere:
sed q̄ nobis occurrit ille est cui debemus.
Licet ergo teneamur corrigere delinquen
tes: nō tenemur tñ illos inq̄rere. Omitte
re qz illā quādo corrigēdus occurrit / non
semp̄ est mortale. Nā vt dicit sc̄us Tho.
vbi supra tāḡis omittit vno mō vt alio tē
pore oportunitus fiat. Secōdo ex quadā ne
gligētia z tepiditate vel alio respectu quē
tamen nō p̄serimus charitati: qz sepe licet
ista retardēt a fraterna correctioe: tamen
nō totaliter retrahūt: qz si firmiter spera
remus emendationē / efficeremur corre
ctionē. Tertio omittit ppter timorē mun
danū aut cupiditatē: que p̄ferunt charita
ti: ita qz si speraret emēdatio: nihilomin^o
ppter ista omittit correctio. Primo mo
do est bonū: sc̄do veniale: tertio mortale.
Tempus q̄ in q̄ obligamur sub pena pcti
mortalis corrigere: fm sc̄m Tho. est cuz
occurrit corripēdus cū cōmoditate corri
piēdi z spe emendatiōis: z deest supior q̄
corrigat: vel si adest / negligēs est. (inter re
z ipm solū). i. secreta. z de hoc est p̄ceptū si
cut z de corrigēdo fm sc̄m Tho. Vñ q̄ri
entūq; publicas pctm̄ qd̄ est i te sine ista

monitiōe secreta / facies cōtra p̄ceptū chri
sti. Sed p̄tra. Nā fm hoc q̄ ex loquacita
te reuelaret occultū pctm̄ / peccaret morta
liter: cōtra doctrinā sc̄i Tho. ij. ij. q. lxxij
Ad hoc dico qz reuelās pctm̄ occultū du
pliciter pōt mortaliter peccare. Vno mo
do ex puerfa intētiōe: pura ad infamandū
vel q̄ltercūq; q̄iuste nocēdo p̄mo: z sic
mortaliter peccat etiā q̄ dicit aliqd plato
p̄missa om̄i secreta monitiōe. Alio mō nō
ex intētiōe: sed ex ip̄o facto. quia. s. infer
notabile dāni p̄rio iuste: lz leui vel bono
sine moueat: sic mortalr peccat q̄ reuelat
aliqd notabile plato vt plar^o est. s. q̄ habz
vlterius p̄cedere ad iudiciū p̄tra subditū
Et sic dicit sc̄us Tho. ordinē correctōis
esse i p̄cepto. Peccat etiā mortalr isto mō
fm sc̄m Tho. ij. ij. q. lxxij. q̄cūq; plato vt
est puata p̄sona vl cuiusq; alij dicit aliqd
qd̄ notabile dāni inferit honestati z fame
p̄ximi: vtputa si diceret eū esse lenonē vel
sodomitā z b̄mō: etiā si nō malo fine: vl si
incaute faciat: sic z q̄ incaute d̄cideret vī
rū. Debit ei z potuit aduertere. Qui p̄o
diceret plato vt ē puata p̄sona aliqd mor
tale occultū / nō multū debonestās ex loq
citate vel leuiter: non peccat mortalr. Si
ergo plar^o p̄cipiat alicui vt reuelet crimē
fratris qd̄ in te est / cōtra pdictum ordinē:
pctm̄ eēt ei obedire: saltē extra iudiciū: qd̄
dico: qz sc̄us Tho. liij. di. xix. q. ij. arti. iij.
q. j. ad q̄ntū videt dicere qz in iudicio vbi
accusator hoc exigeret: platus posset p̄ci
pere: z tenere. appellare vl obedire: si p̄ci
piens seruet ordinē iuris. Sed hoc dicitū
sancti Tho. ego intelligo qñ nō solū pla
tus p̄cipit fm ordinē iuris ex pte sui: sed
etiā ex pte accusantis p̄cedēt iuridice. Si
ei calūniat imponēdo crimia falsa: nō p̄ce
dit iuridice: vt p̄z. ij. q. lxxij. Falsa iquā
etiā p̄ opinionē suā lz p̄e ita sit. Vñ si di
no occultuz sit pctm̄ meū vel p̄ximi ita qz
nec adest testz nec infamia: ego nō teneor
dicere: vey etiā iuric^o p̄ testes: lz vey a ca
su dicetes. Vñ z ip̄e docet i. v. q̄dli. q. viij
ar. ij. qz mulier accusata de adulterio peni
tus occulto: in iudicio vey dicere nō debz
Sed qd̄ si p̄sona q̄ peccauit sit occulta / z
factū publicū. Videt ei qz tūc subdit^o te
neret obedire plato p̄cipiēti sup̄ dicēda

Feria. III. post

pitate. Primo qz pctm est publicū. Scōo
 qz opret satisfacere p̄cie eoz q̄ scādalyan
 tur qd sp̄ subdit⁹ facere nō pōt. Tertio qz
 eo casu platus p̄ p̄cipere. ergo subditus
 tenet obedire. Ad hoc dico q̄ legit sc̄m
 Tho. qn̄qz in q̄dā generali caplo cū esset
 baccalari⁹ senisse q̄ tenet subditus obe
 dire: sed p̄s m̄gri fuerūt p̄ra eū. Scdm
 p̄o ea q̄ i. Tho. scripsit dicendū est vt vi
 det q̄ nō tenet fm̄ regulā supra assignatā
 Nā salua fama pctōis eo casu p̄r satisfie
 ri p̄ciēte ei⁹ p̄ admonitiōe secretā: z eti
 am p̄ciēte eoz q̄ scādalyant p̄ modū q̄
 dicef. Nō ḡ tunc est prim⁹ infamandus.
 Ad p̄mū p̄ hoc dico q̄ stulticia est dicere
 q̄ pctm sit publicū. z velle h̄re eius notici
 am p̄ p̄ceptū. D̄z em̄ pctm publicū: vt p̄z
 p̄ De. de pal. iij. di. xij. q. iij. qn̄ est public⁹
 cū q̄s fecerit pctm. nō aut̄ si est public⁹ ef
 fectus pctōis vel pcti. Pctm em̄ nō est id
 qd̄ in tali casu videt: puta cadauer: sed est
 actio occidentis hoīem q̄ nō videt. Ad
 scdm̄ dice q̄ eo casu platus debet p̄cipere
 sup̄ dicēda veritate: z p̄cedere ad inq̄siti
 onē pctōis: sed suū p̄ceptū intelligenduz
 est saluo charitatis ordine: ex tali aut̄ in
 quisitiōe debet edificari scandalyati cum
 res sit iam punita q̄ntū est in volūrate iu
 dicis: etsi vltorius scādalyant/ est scanda
 lū phariseoz z nō pusilloz. Ad tertū di
 co q̄ eo casu aliq̄s indeterminate. i. hic v̄l
 ille/ est infamis ex ip̄a euidētia facti. Et
 ideo plar⁹ indeterminate pōt p̄cipere: non
 aut̄ specialr: nec sit sp̄aliter aliq̄s de h̄ in
 famis aut semiconuict⁹ Tenet aut̄ subdit⁹
 obedire qn̄cūqz plar⁹ sp̄aliter ei p̄cipe p̄r:
 fm̄ aliq̄s: h̄z etiā hoc sit falsum: vt aliq̄ ne
 gāt vniuersalr. Tenet etiā qn̄ pōt inde
 terminare p̄cipe si subdit⁹ sit infamis d̄ h̄
 h̄z nō apud plarū: vel semiconuict⁹: quia. s.
 vn⁹ est testis. Si aut̄ cessent oia ista: puta
 qz est oīno occult⁹: puta qz aliq̄s sol⁹ scit
 pctm suū vel alteri⁹: z nullaten⁹ pctōz est
 infamis ea infamia q̄ requirit ad posse p̄
 cedere p̄ra aliq̄ nō tenet. Et tñ platus
 licite p̄cipit: sed p̄ceptuz intelligit q̄ntū se
 pōt extēdere eius auctoritas. Sicut etiā
 licite p̄cipit qn̄ accusator p̄cedit maliciose
 p̄ra aliq̄e falsa crimina imponendo: aut
 imponedo vera q̄ nescit esse vera: nisi for

te p̄ leues p̄lecturas: z tñ nō est ei obedie
 dū nisi adit vnus testis vel infamia: vt di
 ctū est. (Si te audierit: lucrat⁹ es frēm tu
 um.) Et q̄ parz fm̄ Chryf. q̄ discordia est
 malū nō solū offendētis/ sed offēsi: et q̄
 amicitia est cōe bonū. Nō ei dicit q̄ ille lu
 cratus sit se: sed tu frēm tuū. (Si aut̄ te nō
 audierit: adhibe tecum vnū vel duos.)

Est aut̄ aduertendū q̄ fm̄ sc̄m Tho.
 testes in fraterna correctiōe debēt induci
 an̄ publicā denūciatōez: z post secretā mo
 nitiōe rādū factā q̄diu speraf emēdatio
 pbabilif: vt ab extremo ad extremū p̄ me
 diū eatur. Inducunt̄ at̄ testes fm̄ Hiero.
 ad onēdendū q̄ malū sit id de q̄ frater ar
 guif: z p̄sequenter facilius corrigaf. Vel
 fm̄ Augu. ad quincendū de actu si iteret.
 Vel fm̄ Chryf. vt sint testes q̄ corrigēs
 fecerit debitū suū. Si tamē crederet q̄ ex
 testū inductōe peccato: p̄ficeret in peius
 nō essent inducendū: fm̄ sc̄m Tho. Sed
 cōtra ista videt esse dictū Augustini in re
 gula dicētis: Si admonitus. i. secreta/ ne
 glexerit corrigi. prius p̄posito debet ostē
 di ne rē. Ad hoc dicit sc̄m Tho. q̄ debz
 ostendi p̄posito siue plato: vt est quedam
 singularis p̄sona: de qua plurimif q̄ meli⁹
 poterit p̄desse q̄ alius testis. Vñ subiunt
 git: He. i. si forte possit secret⁹ correct⁹ nō
 innotescere ceteris. Nō aut̄ intēdit q̄ de
 beat dicit ei q̄ publicā denūciationem vt
 iudex est (Vt in ore duoz vel triū testūz
 ster. omne verbū). i. ad cōvincendū qd̄ ma
 lū sit id qd̄ facit: vel q̄ aliq̄d maluz fecit:
 vel q̄ tu debitū fecisti. (Qz si nō audierit
 eos: dic ecclie). i. bis qui ecclie p̄sident: fm̄
 Chryf. Vel fm̄ glo. ecclie. i. vniuersitati
 fidelū: vt magis erubescat. (Si aut̄ ecclie
 siam nō audierit: sit tibi sicut ethnicus) id
 est gentilis vel infidelis. (z publicanus) id
 est publica vectigalia exigens qd̄ genus
 hoim solet esse viciosum. Hiero. Publica
 n̄ vocant̄ q̄ seculi secretā lucra z exigunt
 vectigalia per negociatiōes z fraudes ac
 furta atz periuria. Vñ sensus est fm̄ glo.
 q̄ excomunicet z euitet ab oibz. Vel fm̄
 Aug. tā nō cōputet in numero fratuz: z idē
 est. In hac pre est documētū litterale: qd̄
 Aug. tāgit dicēs li. d̄ p̄bis do. Admonet
 nos de⁹ nō negligere iuicē pctā nostrā

Dñicam. III. Quadragesime

nō q̄rendo qđ reprehēdas: sed vidēdo qđ corrigas. Debem⁹ em̄ amādo corripere nō nocēdi auiditate: s; studio corrigēdi. Si ne glexeris peio: eo fact⁹ es. Ille iniuriam fecit: et iniuriā faciēdo graui seipm̄ vulnere percussit: tu vuln⁹ fratris p̄remnis. Peior es tacēdo q̄ ille cōuictādo. Hec ille.

Quantū ad scđm̄ tangit iurisdicio dāta aplis et successorib⁹ ei⁹: et hoc neq̄s leue putet se esse excoicātū. Hiero. Quia dixit si eccliam nō audierit/sit tibi sicut ethnie⁹ et publican⁹: et poterat cōtempno: is fratris hec eē responsio vel tacita cogitatio: si me despicias et ego te despicio: si me p̄remnis et mea sn̄ia condemnaberis. p̄strem̄ tribuit aplis vt sciant q̄ a talib⁹ condēnant: humana sn̄iam diuina sententia corrobōrari. Hec ille. Un̄ d̄: Amen. i. vere vel fideliter (dico vobis: q̄cunq̄ ligaueritis sup̄ terrā). i. condēnando (erunt ligata et in celis) quia sic ligati vt exponit Chrys. eterno al ligant sup̄ p̄picio (et quecunq̄ solueritis sup̄ terrā/erunt soluta et in celo). Est aut̄ notandū sicut dicit sanct⁹ Tho. in. iij. di. xviij. q̄ sacerdos est minister et instrumentū d̄: iō ligat et soluit: sicut et deus. Deus aut̄ circa penā operat⁹: et eā remittēdo et eā infūgendo. circa culpā p̄o solum eā remittēdo. Ideo sacerdos virtute dei et instrumentaliter vel ministerialiter absoluit a pena quā remittit: et ligat ad eam quā in. ponit. Sicut et absoluit a culpa: sed non ligat: nisi ostēdēdo ligatū. Et ideo nō potest sacerdos p̄ libero arbitrio ligare et soluere: s; solū inq̄tū operat⁹ cōformiter deo: quia si ne p̄ncipali mouēte nihil pōt instrumentum. Sciendū est etiā q̄ h̄ data est oib⁹ aplis simul p̄tās ligādi et soluedi: s; Dat̄ thet. xviij. data est soli petro cū dicitū ē: Et tibi dabo clauēs regni celozū: ad ostēdēdū fm̄ sc̄m̄ Thom. q̄ in ecclia autoritas oim̄ ab vno dependet. Non solum aut̄ ch̄s d̄ eē ratā excoicacionem ecclie: sed et oēs p̄tationem p̄sententiū in vnitare ecclie fm̄ glo. Ideo dicit⁹ Iteꝛ dico vobis: quia si duo ex vobis p̄sentierint. i. simul senserint per vnionē voluntatū (sibi inuicē) remittēdo iniurias: et recipiēdo penitentiā: et abijcēdo sup̄bū fm̄ glo. (de omni re quācūq̄ p̄titerint) p̄ se et p̄auerant et p̄te et ad salutē

vt d̄ sanctus Tho. in. iij. di. xv. q. iij. ij. q. xiiij. iij. Gen. ca. xcvj. (sicut illi a p̄te meo qui in celis est) Vel fm̄ Hiero. in his verbis vult ostēdere p̄miū fructū p̄cordie: ad quā supra fuerat hortatus. (Ubi em̄ sunt duo vel tres p̄gregati in nomine meo). i. se amādo p̄p̄ me fm̄ Chrys. (ubi sum in medio eoz) Ideo nō est mirū si exaudiam eos. Et in h̄ est doc̄mētū: de quo Hila. Ipse em̄ q̄ pax atq̄ charitas est/sedē atq̄ habitationē in bonis atq̄ pacificis vglūtanib⁹ collocauit. Hec ille.

Quantū ad tertiu⁹ rāgū paternalet̄ misericordia ch̄i: qui vult q̄ nobis dimittatur peccā multoties. Quia em̄ d̄scerat dñs/ vt ait Hiero. remittēdas esse iniurias: et p̄miū etiā p̄cordie demonstrauerat (Tūc accedēs ad eū petro) puocat⁹ ad interrogandū (dixit: Dñe quies peccabit i me fratrem⁹. et dignitā ei⁹) Et cū interrogat⁹ vt ait Hiero. p̄fert sn̄iam dicēs (Vsq̄ septies: putās se aliquid magnū dicere: vt ait Chrys. (Dicit ei iesus: Non dica tibi vsq̄ septies: s; vsq̄ septuagiessepties). i. toties quātiens fm̄ Aug. Chrys. et Hiero. q̄ ponitur numerus determinat⁹ p̄ indeterminatō. Sed q̄re magis ponit hic numer⁹ determinat⁹ q̄ al⁹? Ad hoc dico fm̄ Aug. de v̄bis dñi (q̄ vult q̄ septuagiessepties sit idē q̄ septuaginta septem vicib⁹) q̄ h̄ est: q̄ iste nūer⁹ significat oia peccā. Nā p̄ decē significat lex: que dēcōtinet p̄cepta: p̄ v̄ decim p̄o peccā: qđ est transgressio legi: p̄ septē p̄o totū: quia septē dieb⁹ om̄e tepus voluit. Septies aut̄ v̄ndecim. i. oia peccata sunt septuagiessepties. Scđm̄ Hieron. p̄o qui vult q̄ septuagiessepties sit idē qđ q̄dringēt⁹ nonaginta vicib⁹: q̄. i. dicit v̄nū adverbū in aliud: hoc iō est: vt significet q̄ toties in die remittēdū ē peccā fratris quātiens peccare nō p̄t. In hac p̄te ē documentū i fale: de quo ait Aug. li. d̄ v̄bis dñi. Si septuagiessepties peccauerit/ignosce: et si centies et oino quociens peccauerit/ignosce. Si em̄ ch̄s milia peccōꝝ inueniat: et tū omnia donauerit: noli subducere misericordiam. At em̄ apls: Donantes vobis/ met̄ ip̄s si quis aduersus aliquē habet quā relām: sicut deus in ch̄sto donauit vob. Hec ille.